

var at betragte som pro forma paa dette Standpunkt af Sagen, da der paa anden Maade maa finde en Afgjorelse Sted med Hensyn til det omhandlede Appanagelovforslag.

Damgaard: Det er kun enkelte korte Bemærkninger, jeg agter at gjøre til den foreliggende Paragraph og til de til den stillede Ændringsforslag. Hvad det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag angaaer, kan jeg fatte mig i Korthed, da det af den ærede Forslagsstiller er for mig overbevisende motiveret. Jeg stemte for det paagjældende Minoritets Forslag angaaende Besætningen af Huse med 2 Skpr. Hartkorn, fordi jeg ikke kunde indsee, at nogen som helst Klasse, som Klasse betragtet, af Statsborgere kunde fritages for Deeltagelse i denne Krigsskat. Af den samme Grund maa jeg ogsaa stemme for dette her opstillede Ændringsforslag. Jeg kan overhovedet heller ikke indsee, hvad der tildeels allerede er blevet bemærket, hvor man med Bestemthed vil sætte en retfærdig Grændse for, hvor Besætningen skulde høre op, eller rettere sagt, hvor den skulde begynde. Jeg indseer ikke det Retfærdige i, at en Gage paa 200 Rbd. gaaer fri for Skat, medens en anden paa 250 Rbd. beskattes. Naar den ærede Ordfører bemærkede derimod, at det er et urigtigt Princip at tage, hvor Intet er, er det vistnok ganske fandt i sin Almindelighed; men jeg skulde dog troe, at dette vilde stille sig anderledes, naar vi see hen til, hvad der blev vedtaget i § 7, hvor det bestemtes, at der af Renten af alle kongelige Obligationer skulde svares en Sertendedeel. Man beskatter altsaa Renten af Obligationerne lige ned til den allerlaveste Sum. Og jeg troer, at man her med samme Ret kunde gjøre dette gjældende, at man kommer til at tage flere Steder, hvor Intet er. Det kan nemlig ikke herimod anføres, at Capitalisten, som eier saadanne Obligationer, har denne Formue som en Bisformue ved Siden af sine øvrige Indtægter; thi jeg vil tillade mig at minde om, at der gives en Mængde Enker og Umyndige, hvis hele faste Indtægt næsten udelukkende bestaaer i Renten af de faa Tusende Rigsbanksdaler, som deres Forsørger har efterladt dem. Man beskatter altsaa en saadan Enkes Indtægt af 200 Rbd., hvis hun har dem i Rente,

med 12 Rbd. 3 Mk. i Krigsskat efter Udvalgets Scala; medens man derimod vil, at den, som har samme 200 Rbd. i Gage, skal være ganske fritagen for Skat. Jeg kan virkelig ikke indsee, at dette i og for sig er Ret. Jeg har allerede bemærket, at jeg holder mig til Udvalgets opstillede Scala. Jeg foretrækker denne for Lovudkastets, fordi jeg finder, at Progressionen i denne er mere jævnt fremskridende; men jeg kan ikke undlade at føie den Bemærkning til, at, dersom vi tage Middeltørrelsen af Gagerne, synes denne Scala at være stillet noget lavt i Forhold til den Hartkornsskat, vi igaar voterede. Efter den opstillede Scala vilde en Gage paa 2000 Rbd. have at udrede 50 Rbd., en lignende Krigsskat vil falde paa omtrent 14 Ldr. Hartkorn. Saaledes bliver Bruttoindtægten af Hartkornet at sætte lige med 142 Rbd. Jeg troer, at her er Hartkornet stillet ugunstigt ved Siden af Embedsgagerne.

Det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag behøver ikke, som jeg troer, nogen yderligere anbefaling for Thinget. Det er allerede optaget af Udvalget, og jeg troer heller ikke, at der herved svies noget Nytt ind i Loven; det er kun en tydeligere Udtalen af den Tanke, som dog Udvalget selv maa ansees for at have villet bibeholde; skjøndt den tilsvarende Passus i Paragraphen er foreslaaet at skulle udfalde, nemlig Passus 8.

Der var en anden Bemærkning, som nu, da jeg i den Retning ikke mere kan stille noget Ændringsforslag, dog mere maa fremtræde som en Hensiktsstilling til det ærede Udvalg selv. Det har ikke været mig muligt klart at indsee, hvorfor Justitsbetjente og andre med dem i Klasse staaende Embedsmænd ere de eneste Embedsmænd, hvis Contoir-Udgifter regnes dem til gode ved Beregningen af deres Krigsskat. Lovudkastet havde stillet Bisperne under samme Klasse, men Udvalget har ogsaa udtaget dem af Lovudkastet. Jeg skulde mene, at det ene Rigtige maatte være, at man udtog af den paagjældende Passus i § 6 den herhen hørende specielle Bestemmelse for denne enkelte Klasse af Embedsmænd, og da enten indrommede alle de Embeder, som medføre Contoirhold, en saadan Lettelse, eller overhovedet udelukkede den for dem alle.